

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 724. Quibus competit beneficium Falcidiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

de legat. 3. L. unic. §. ubi autem. c. de caduc. toll.
Non tamen hac accrescentia locum habet, dum coniunctio est solum legalis, hoc est, inducta ex necessitate legis etiam si testator non conjunxit verbis, neque dum unus ex legatariis acceptavit & postea repudiavit; tunc enim portio illa repudiata non accrescit alteri collegatario, nisi in usufructu legato pluribus; tunc enim, etiam post aditionem quomodocunque deficit, etiam per mortem in uno, accrescit sociis, & non redit pars illa ad dominum proprietatis. *L. 1. §. interdum ff. de usufruct. quam accrescentiam legati usufructus locum habere ait de Lugo, quando coniunctio est legalis per J. I. §. 1.*

5. Resp. Secundò: decrementum legatorum eis obveniens post conditum testamentum, non secus ac incrementum, spectat ad damnum legatarii, ac consequenter legata res cum hoc detrimento est eidem praestanda. sic legatā vineā, si post modum testator auferat vites, fundus adhuc debetur & praestans legatario. idem est de area, cui domus inaedificata, legata, dum ea ex post per testatorem tollitur, aut etiam exulta est. de Lugo. l. c. n. 239. & sic in genere loquendo; si legatum non in totum periit, pars adhuc superstes peti potest, & est praestanda. L. 22. l. 63. ff. de legat. 1. Sic si legato grege omnes oves perierunt exceptā unā, haec adhuc vindicari potest. cit. l. 22. nisi superstes tantum sit accessorium, principali pereunte illud non est praestandum. Lauterb. l. c. §. 54. Reverò certa propria testatoris in specie legatā citra hæreditis culpam tota pereunte, damnum est legatarii; ideoque nihil ei praestandum. Si tamen non res certa in specie, sed quantitas vel res in genere legata periiit, distinguendum ita, ut, si legatum restrictum ad res proprias legantis. v.g. lego unum ex equis meis: uno ex illis pereunte, legatum non extinguitur, sed adhuc praestans alter ex iis; secus, si omnes perierunt. Sin autem sic restrictum non est, sed simpliciter dictum est: Lego Titio equum, etiam si omnes equi legantis perierint, legatum manet & praestandum est. L. 30. §. 5. ff. ad leg. falcid. Lauterb. l. c. Et hæc, si citra dolum & culpam hæreditis personarumque legato oneratarum res legata perierit; si enim intercedente earum dolo aut culpa (intellige, etiam levissimā; ab his enim personis ob favorem ultimæ voluntatis etiam summa diligentia ad hoc, ut legatarius legatum accipiat, exigitur. L. 47. §. 5. l. 108. §. 12. ff. de legat. 1. Lauterb. l. c. §. 53.) jactura reilegatae acciderit, damnum ab iis resarcendum. L. 1. c. comm. de legat. Lauterb. l. c. adeoque si aliter fieri nequit praestanda aestimatio legati. Idem est, si inora culpabilis hæreditis præcesserit easum fortunum. cit. l. 47. §. fin. mora namque juxta L. 91. §. 3. ff. de V. C. continuat obligationem. Lauterb. §. 54. in fine. addens tamen ex cit. l. 43. hanc limitationem: modo res confestim tradita apud ipsum legatarium non fuisset peritura.

Quæst. 722. An & qualiter legata praestanda sine diminutione.

R Esp. Independenter à voluntate testatoris legata ab hærede sine diminutione necessario praestanda extra dubium est. quin & non tantum posse, sed & debere testatorem, ubi multo are gravatus, vel quia plura in bonis se habere putans, supra vires gravavit hæreditatem, legatis illis detrahere; ac ita cum dicta detractione ab hærede praestanda, est quoque extra dubium. quo verò ordine & proportione ea legata solvenda ab hærede,

ubi eam detractionem non fecit testator, videri potest apud de Lugo. de J. & J. Tom. 2. d. 20.

Quæst. 723. Falcidia quid sit, & qualiter per eam legatis detrahatur.

R Esp. Falcidia (cujus nomine eti quandoque veniat Trebelliana, ut Gail. L. 2. obs. 13. cum Gl. in Autb. Unde si parens. c. de inoff. testam. V. falcidia; qualiter tamen ab ea distinguitur, constat ex dictis supra de Trebelliana constabitque magis ex dicendis) sumitur quandoque pro ipsa parte bonorum detracta, quandoque pro lege, vi cuius sit hæc detracitio. Accepta in primo sensu, est quarta pars bonorum testatoris post mortem illius deductio are alieno & expensis funeris residuorum, hæredi ultra dodrantem, hoc est, novem uncias seu tres partes bonorum gravato legatis debita, & ab eo ex iisdem legatis detracta, quantum necesse ad eandem quartam partem ei illæsam servandam. Sumpta in secundo sensu est lex (accipiendo nomen legis non in strictissima, sed latiore significatione, quā comprehenduntur Plebiscita & sanctiones; quippe inducta & lata à plebe, auctore Publio Falcidiō, Tribuno plebis, à quo, & non à falso, ut perpetram quidam, nomen accepit) quā restringitur libertas legandi ultra dodrantem, concediturque hæredi gravato ultra dodrantem facultas quadrantem bonorum subtrahendi legatis sibi retenendi. idque inventum, ne, ut alias siebat, hæredes solo nomine honorati, hæreditatis onera portantes, nullo vel modico lucro percepto, hæreditatem repudiant; atque ita elogia ultima & testatorum voluntates destituerentur, iis intestatis decedentibus. ut hæc habentur in princ. Inst. de leg. falcid. & L. 1. ff. eod. pro quorum ulteriore declaratione servient sequentes quæst.

Quæst. 724. Quibus competit beneficium falcidiae.

R Esp. Concessa facultate deducendi quartam partem confultur regulariter omnibus & solis hæredibus directis; five sint liberi (nempe sub conditione vel in diem gravati, ut Lauterb. in ff. ad leg. falcid. §. 4. cum Carpz.) seu sui, five sint extranei. Muller. in struv. ff. ad leg. falcid. th. 3. lit. a. five hæredes sint scripti in testamento; five à lege ab intestato vocati. Licet enim ab initio lex falcidia tantum loquebatur de successione testamentaria; quia eo tempore legata tantum relinquebantur testamento; postea verò constitutione D. Più extensa ad hæredes ab intestato. L. 18. pr. ff. ad leg. falcid. & transmittitur ad hæredem, licet nondum acceptata. L. 10. c. eod. & ibid. Brunem. Carpz. p. 3. c. 14. def. 35. Christin. vol. 4. decif. 55. num. 8. Lauterb. l. c. Item nihil refert, five institutus, five substitutus; five institutus in partibus æqualibus, five in inæqualibus. Muller. l. c. Competit quoque dicta facultas Fisco, si ei deferatur hæreditas. juxta L. 2. c. ad leg. falcid. juxta L. 49. ff. de jur. fisc. Lauterb. l. c. Unde jam ab hoc beneficio detrahendi falcidiā excluduntur legatarii & fidicommissarii universales, rogati restituere totum legatum, qui nihil vi hujus legis detrahere possunt. L. 1. §. 19. l. 28. §. 2. ff. ad leg. Trebel. L. 17. ff. ad leg. falcid. ubi expressè: nunquam legatarius utitur L. Falcidæ beneficio. Struv. in ff. ad legat. falcid. th. 3. lit. d. Lauterb. l. c. §. 6. quia, ut Idem, in iis cœlesti periculum destituendæ & relinquendæ ab hærede hæreditatis. Quod tamen limitandum: nisi hæres

res fiduciarius, etiam tota substantia exhausta legatis, quartam falcidiam non subtraxerit; animo eam donandi legatario vel fideicommissario. in hoc enim casu legatarii rogati restituere suas portiones, detrahere possunt falcidiam, non quidem ex sua persona seu ut legatarii; sed ex persona hæredis ex præsumpta voluntate testatoris. cit. l. 1. §. 19. Fachin. L. 5. controv. 7. Lauterb. l.c. idem dicit Muller. ad Stru. tit. th. 3. lit. s. citans Perez. in cod. ad leg. falcid. num. 4. de legatario jam passio falcidiam, si obligetur ad fideicommissa præstanda sicut hæres quod possit detrahere falcidiam, non ex sua persona, sed ex præsumpta voluntate defuncti. Idem quoque est de fideicommissario, cui hæres officio Judicio coactus, & ex se invitus adire hæreditatem, eamque totam restituit is enim, cum receperit omne in se periculum ex hæreditate metendum, repræsentans hæredem fiduciarium, omnia facere potest, qua fiduciarius; adeoque beneficio legis falcidæ uti contra omnes legatarios, quorum legatis gravatus fiduciarius, & ex iis detrahere falcidiam. L. 63. §. 11. ad SC. T. ebell. Lauterb. cit. §. 6. in fine. Muller. cit. th. 3. lit. e. Quod si plures simul hæredes instituti, & omnes simul gravati legatis solvendis, apud omnes manet quarta falcidia, inter omnes dividentur pro rata portionis hæreditariae, in qua instituti. de Lugo. de j. & j. Tom. 2. d. 24. num. 298. Lauterb. in ff. ad leg. falcid. §. 2. cum communi. Si autem ex pluribus unus solus esset gravatus legatis, is ex parte hæreditatis in qua institutus, potest quartam partem illius partis detrahere ex legatis à se solvendis, & sibi retinere. de Lugo. l.c. Si singuli hujusmodi partiarii hæredes gravati legatis, & nominatim unius pars exhausta legatis, poterit is ex legatis sibi incumbentibus detrahere quartam partem partis hæreditatis sibi assignatae, ceteris cohæredibus, quorum partes legatis non exhausti, nihil ex iis detrahere valentibus. Lauterb. l.c. quid tamen sit, dum quis institutus in re certa, quæ legato exhaustitur, vide Eundem. §. 7.

Quæst. 725. In ordine ad detrahendam falcidiam quænam bona computanda, & quæ nomine æris alieni & sumptuum funeris deducenda videntur.

1. Esp. Ad primum: ea præcisæ quantitas bonorum spectanda, quæ post mortem testatoris retracto ære alieno & expensis funeris adfuit. §. 2. Inst. de leg. falcid. sive dein ante aditam hæreditatem aucta, sive diminuta. Lugo. l.c. n. 198. Lauterb. l.c. §. 15. Secus tamen est, si quid acciperit hæreditati ratione facti precedentes, aut obligatio nis jam à defuncto contractæ. Lauterb. ibidem.

2. Resp. Ad secundum: as alienum hic sumi tur in sensu lato, ut comprehendat omne illud, cuius præstandi necessitate defunctus obstrictus fuit tam pecunias quam res alias & actiones ære æstimandas. Lauterb. §. 16. Sic nomine æris alieni venit dos. L. 85. ff. ad L. falcid. Item quæ testator debetratione administrationis tutelæ. L. 95. §. 2. ff. eod. Item ex administratione bonorum uxoris. ibidem. Item quæ defunctus hæredi tempore mortis debebat hæredi. L. 15. §. 3. ff. l. 6. c. eod. Item omnes res alienæ in hæreditate repertæ quasi as alienum sunt deducenda, etiam si testator sit miles. L. 7. c. adl. falcid. ita ferè Muller. ad ff. adl. falcid. th. 4. lit. p. detrahendi sunt quoque servi, quibus testa-

tor libertatem donavit favore libertatis; cum sint pars & loco æris alieni, nec hæredi prosunt. Ad expensas funeris spectat quoque, si vir uxoris funus curaverit, ut hæres sumptus impenderit. L. 6. eod. eò quod favor religionis & sepultura tantus sit, ut impedit sumptus in illam omnibus creditoribus sit præferendus. juxta L. 45. de relig. & sumpt. fun. Secus tamen est de impensis in ædificationem monumenti, nisi species monumenti sit modica; cum ædificatio ista non sit ita necessaria quam procura tio funeris. L. 2. adl. falcid. Lauterb. §. 16. Muller. l.c. lit. y. quem vide de his & similibus computandis in falcidiam agentem pluribus lit. s. Illud hic notandum, quod illud, quod testator præter hæreditatem specialiter legavit hæredi non computetur in falcidiam sed conferatur ad quantitatem omnium bonorum, quorum pars quarta falcidæ nomine ab hærede detrahenda. Reiffenst. b. r. num. 468. juxta L. 91. ff. ad L. falcid.

Quæst. 726. Qualiter legata excedentia dodrantem subjiciantur falcidæ seu dictæ detractioni.

R Esp. Legata (idem est de donatis causa mortis quartæ falcidæ præjudicantibus non tam en de donatis inter vivos, quæ absolute non subiacent illi detractioni; nisi tamen sint donationes inter vivos, quæ alia invalida morte donantis confirmatae & sic jure ultimarum voluntatum subsistentes, ut Lauterb. l.c. §. 10.) & in specie etiam legatum uliusfructus omnium bonorum (quod non minus quam alia legata falcidæ subjecet, ut Gail. L. 2. obs. 143. num. 5.) cum proportione eidem subiacent, in quantum nimur excedunt leges falcidæ seu tres partes bonorum hæreditariorum, ita ut vi dictæ legis pars quarta illorum hæredi integra relinqua. Ut verò ex legatis excedentibus dodrantem detrahatur falcidæ, regulariter nihil refert, cui ea facta sint, sive Principi aut Reip. (neque enim dignitas legatariorum obstat legi falcidæ. L. 1. §. 5. ff. ad L. falcid. & ibi. Brunem. & cum eo Lauterb. §. 8.) aut etiam parentibus, ut Idem juxta L. 28. ff. eod. nisi tamen cohæredibus prælegata. L. 17. ff. eod. vel judicialiter relicta, ut cum Carpz. Lauterb. Qualiter tamen etiam exceptionem recipiant facta ad piæ causas, dicetur. quest. seq. Porro ut sciatur an legata dodrantem excedant, quid quantum hæres detrahere possit, necesse est, ut tam de hæreditatis, quam de legatorum quantitate constet, antequam ad falcidæ detractionem veniat. Fit autem hæc computatio vel privatim inter hæredem & legatarios amica conventione; vel adhibito æstimatore & arbitrio falcidæ rerum legatarum pretiis, non ex affectu aut singulorum utilitate, sed ex veritate rei juxta communem locorum & præsens temporis rationem consideratis juxta L. 42. 62. 63. ff. ad L. falcid. ita ferè Lauterb. l.c. §. 14. ubi etiam in specie, qualiter in æstimatione alimentorum legatorum habenda sit ratio ætatis.

Quæst. 727. In quibus casibus falcidæ locum non habeat.

1. Esp. Beneficium falcidæ non habet locum primum ex persona hæredis, seu illud amittit hæres omittens facere inventarium juxta formam à legibus prescriptam; cum ob præsumptam fraudem & malitiam, quasi hæres omisso inventario, jam tantum ex hæreditate subtraxerit, quantum valat falcidæ, ita cætum sit per leges, nimurum in

Amb.